

Kỷ Niệm Ngày Cựu Chiến Binh

(Washington, DC) Năm nay là năm thứ 20 Hội Vietnam Veterans Memorial Fund làm lễ kỷ niệm ngày thành lập Đài Kỷ Niệm Các Chiến Sĩ Trận Vong Hoa Kỳ tham gia trong cuộc chiến tranh tại Việt Nam nhân kỳ Kỷ Niệm Ngày Cựu Chiến Binh.

Tưởng cũng nên nhắc lại, vào ngày 26 tháng 3 năm 1982, 100 cựu chiến binh Hoa Kỳ đã khai móng thiết dựng đài kỷ niệm tại trung tâm thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Bức tường bằng đá hoa cương màu than đen khắc ghi danh sách của hơn 58,000 tử sĩ Hoa Kỳ trong cuộc chiến tranh tại Việt Nam. Bức tường thu hút trung bình khoảng 4.4 triệu du khách mỗi năm.

Năm nay, từ ngày mùng 6 đến 11 tháng 11, ban tổ chức dự đoán sẽ có khoảng 20,000 cựu chiến binh, thân hữu, và công chúng sẽ đến dự ngày lễ này tại Đài Kỷ Niệm. Chương trình lễ kỷ niệm bao gồm những tiết mục âm nhạc tưởng nhớ truy điệu, diễn giải phát biểu ý kiến, phỏng vấn và chương trình đọc tên của những chiến sĩ Hoa Kỳ đã tử vong hoặc mất tích trong cuộc chiến Việt Nam.

Chương trình đọc tên tưởng niệm này được thực hiện mỗi 10 năm với sự đóng góp của các cựu chiến binh và thân nhân của các chiến sĩ Hoa Kỳ đã bỏ mình trong cuộc chiến. Năm 1982, danh sách tên được đọc lên trong suốt tuần lễ tại Giáo Đường Washington National Cathedral. Năm 1992, nhân ngày kỷ niệm 10 năm thành lập, các danh sách này đã được đọc lên tại bức tường kỷ niệm này. Năm nay, với hơn 1000 người tự nguyện

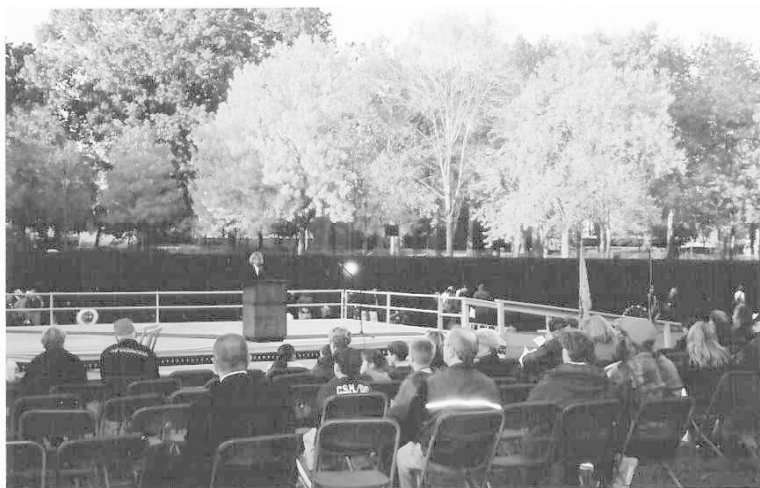
thay phiên nhau đọc, chương trình được bắt đầu với buổi lễ tưởng niệm đặc biệt vào lúc 3 giờ 30 ngày thứ Năm. Sau đó, các thiện nguyện viên sẽ thay phiên nhau đọc tên từ 4 giờ chiều thứ Năm cho đến 12 giờ sáng thứ Sáu và từ 5 giờ sáng tới 12 giờ đêm những ngày kế tiếp cho đến sáng ngày mừng 11 tháng 11. Đặc biệt nhất năm nay có sự hiện diện của cô Lữ Anh Thư thuộc Tổng Hội Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, đại diện cho thế hệ trẻ của Việt Nam thiện nguyện tham dự và đọc 30 danh tên của những chiến hữu vị quốc vong thân.

Chúng tôi xin cùng chia sẻ cảm nghĩ của cô Lữ Anh Thư và của em Valerie, một học sinh 13 tuổi tại trường the Castilleja thuộc thành phố Palo Alto, CA, nhân buổi viếng thăm đài tưởng niệm trong bài tường thuật này.

Mãnh Lực của Một Danh Tên

Chưa bao giờ tôi có thể tưởng tượng một cái tên có thể mang nhiều ý nghĩa như thế. Đi dọc theo bức tường Đài Kỷ Niệm Các Chiến Sĩ Trận Vong Hoa Kỳ, tôi đối diện với cả nghìn danh tên của những chiến sĩ đã hy sinh cho quê hương tôi. Tôi đứng đó, chung quanh những du khách đang chiêm ngưỡng, mọi người đều nghiêm trang và im lặng như cùng mang một tâm tưởng. Thế nhưng, tôi vẫn chưa cảm nhận được ý nghĩa chính của từng tên khắc sâu vào mộ bia ấy. Với tôi, đó chỉ là những bảng hiệu của những người quá cố; tôi chưa gắn liền được với những linh hồn uống tử kiabởi vì tôi không hề biết những người lính này. Khi cuộc chiến xảy ra, tôi chưa sanh ra đời.

Tôi chậm chạp bước dọc theo tường để đọc danh sách, dưới chân tường là những giàn hoa và quà kỷ niệm. Nơi đây, một bó hoa của Đơn Vị Thiếu Sinh Hướng Đạo, Đội 471, kính cẩn dâng tặng; nơi kia, một lá thư của một em nhỏ gửi cho “ông nội” của em. Tôi ngạc nhiên không ngờ người ta lại đến đài tưởng niệm này để cúng bái người thân mình, vì tôi cứ ngỡ đây chỉ là nơi cho du khách ghé thăm như một thắng cảnh.

Vietvetwall

Bất ngờ, tôi chợt dừng chân trước một hình ảnh quá rung động. Đứng trước khu 34 bên phía phải của bức tường, một người phụ nữ trong bộ y phục màu xanh dương và găng tay trắng lắng chìm trong tư tưởng riêng. Dịu dàng bà đặt bàn tay lên bức tường vào một hàng chữ. Bà dịu dàng xoa nhẹ trên tên họ ấy như một cái gì âu yếm nhất trên đời. Bà nhẹ nhàng nhắm mắt lại, tay vẫn đặt trên hàng tên đó, bà thở một hơi thở thật sâu đậm như để thu hút những giây phút êm ấm mà bà đã từng hưởng với chủ nhân của cái tên ấy. Trong tư thế đó, tôi mừng tượng lại cái thời vàng son của bà và người chồng dấu yêu của bà. Tôi nghĩ đến những lúc bà đã từng hưởng được những giây phút yêu ái, những lúc sánh vai với người yêu đạo mạt, những lúc sót xa, ôm nhau già từ, tiễn chồng lên đường chiến đấu, những phút bồn chồn chờ mong tin tức chồng, và cay đắng hơn, giây phút đón đau khi nhận tin chồng đã tử trận. Thành linh, bà mở mắt như tỉnh mộng; một giọt nước mắt âm thầm rơi. Nhìn lại hàng tên của chồng trên bức tường, bà gục đầu trên tường và òa lên khóc. Thì thầm với người quá cố, trong nước mắt bà thốt lên “Em yêu anh, và em mãi mãi yêu anh.” Rồi bà can đảm lau nước mắt;

những ngón tay nhẹ vuốt từng chữ trên tên của chồng. Bà đứng yên lặng một lúc rồi với tay vào trong ví lôi ra một kỷ vật và đặt trên bờ tường dưới hàng tên của chồng và bước đi.

Tôi lần dò bước tới tò mò muốn xem bà đã để vật gì lại. Một cánh hồng trắng, cột chiếc nơ màu đỏ gụ và hàng chữ “Vinh danh chồng, người bạn thân và người nấu ăn giỏi nhất trong đời tôi: Fred, Em Mãi Mãi Yêu Anh.” (Chúng tôi dùng “Fred” thay thế tên thật để tránh ngộ nhận).

Tôi cảm thấy giọt nước mắt đang rơi trên má tôi. Tôi không bao giờ nghĩ một người xa lạ lại có thể làm tôi rơi lệ. Chỉ trong khoảnh khắc 20 phút mục kích hình ảnh đó, tôi như đã học được một bài học để đời. Thế nào là tình yêu tuyệt đối và khi một người được quý trọng, yêu thương suốt đời, sống hay chết, cái tên của họ lúc nào cũng mang đầy xúc cảm cho những người thân của họ.

Fred đã mang một ấn tượng mạnh mẽ trong tâm hồn của những người đến xem bức tường kỷ niệm; Fred đã mang ảnh hưởng sâu sắc cho đất nước của ông, cho người bạn đời của ông, và vô tình cho cả trái tim tôi. Với tôi, ông không chỉ là một cái tên trong danh sách của những người quá cố. Ông đã trở thành vị anh hùng trong lòng tôi cũng như hơn 58,000 cái tên khác trên bức tường này quả thực là những vị cứu nhân đã hy sinh cho tổ quốc tôi và tranh đấu cho tự do, dân chủ trên khắp thế giới

Không để mất cơ hội, tôi cố đọc thật nhanh tất cả các danh tên trên bức tường như muốn thuộc lòng và hấp thụ những bản chất cá nhân của từng người lính. Họ không chỉ là những tên họ vô hình mà là những nhân vật cao quý, từ bi, hy sinh cho nhân loại.

(Dịch từ Bài “The Power of a Name” của Valerie)

20 Năm kỷ niệm bức tường tử sĩ Việt Nam

“And my son, Robert Maysey, died in Vietnam.” Bằng một giọng nói ngậm ngùi, một cựu nữ quân nhân Hoa Kỳ đã xướng danh con bà để kết thúc phần của bà đọc tên những người tử sĩ Hoa Kỳ trong chiến trận tại Việt Nam. Bà lặng lẽ rời diễn đàn. Tiếp theo sau, những thiện nguyện viên khác tuần tự bước lên.

Trong 5 ngày liền kể từ ngày 11/06 đến ngày 11/11, ngày lễ Cựu Chiến Binh, Hội Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ tổ chức 20 năm kỷ niệm bức tường tử sĩ. Sau phần khai mạc vào ngày 11/6, vào lúc 5 giờ sáng ngày 11/7, thiện nguyện viên đầu tiên đã mở đầu cho chương trình xướng danh 58,229 tử sĩ có tên trên bức tường tưởng niệm bằng đá cẩm thạch đen. Sẽ có tất cả 1000 thiện nguyện viên xướng tên trong 65 giờ đồng hồ liên tục. Tôi là người thứ 611.

Ngồi ở hàng ghế sau cuối, tôi chờ đến phiên mình. Trước mắt tôi là một diễn đàn dựng lên rất khiêm nhường, chỉ trang trí vồn vện với một bức gỗ cao và 2 lá cờ: quốc kỳ Hoa Kỳ và cờ của những tù binh mất tích trong chiến tranh. Sau lưng diễn đàn là Đài Tưởng Niệm Chiến Sĩ Trận Vong chiến tranh Việt Nam, một bức tường đen dài hàng trăm thước được thực hiện vào năm 1982. Dưới chân tường luôn có những cành hoa tươi, lá cờ nhỏ, hoặc những tấm ảnh với những dòng chữ tiếc thương. Dưới ánh tà dương của một chiều cuối thu, quang cảnh trông cảm động dù có phần đượm u buồn. Người đến viếng đài tưởng niệm rất đông. Hiếu kỳ trước những gì đang xảy ra, họ ghé quanh khán đài tìm hiểu. Tôi nhìn quanh, hình như chỉ có tôi là người Việt Nam ở đây. Hầu hết những người quanh tôi là cựu quân nhân Hoa Kỳ, hoặc những người có thân bằng quyến thuộc tử trận trong chiến tranh Việt Nam. Đa số là những vị cao niên, người trẻ tuổi rất ít. Trên diễn đàn bây giờ là 2 phụ nữ, một lớn một trẻ. Họ đang xướng danh chồng và cha họ. Đang ngồi mãi mê nghe, chợt có người gõ nhẹ trên vai tôi. Tôi quay lại nhìn lên, một người cựu chiến binh Mỹ đang chìa tay ra

bắt tay tôi. “Thanks for coming. Thank you. I appreciate that.” Tôi đứng lên bắt tay và cảm ơn ông, thấy thật cảm động. Nếu trước đó tôi đang cảm thấy lạnh trong gió thu, thì giờ đây tôi nghe lòng thật ấm. Tôi đến đây mong nói lên một lời cảm tạ đối với người chiến sĩ đã hy sinh cho độc lập tự do cho quê hương tôi và cảm ơn gia đình họ. Tôi mong những người cựu chiến binh từng tham chiến tại Việt Nam hiểu rằng, người Việt Nam vẫn nhớ ơn họ. Tuy chính phủ Hoa Kỳ đã bỏ rơi miền Nam, nhưng những người chiến sĩ kia cũng đã chết trên quê hương tôi và dân tôi không quên họ.

Khi tôi lên đứng trên bục, trời đã nhá nhem tối. Tôi chậm rãi đọc từng tên. Tôi chợt nghĩ đến những người chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa. Hơn ba trăm ngàn đã hy sinh trong chiến trận và còn biết bao nhiêu chết đi trong các trại tù cải tạo. Nếu xướng danh những người anh dũng đó, sẽ phải cần đến bao nhiêu người và trong bao nhiêu thời gian? Họ nằm xuống bảo vệ cho quê hương cũng không được yên thân trong lòng đất. Mộ bia họ đã bị kẻ thù khai quật. Biết có ngày nào họ được một phút tri ân?

Giọng đọc vẫn vang lên đều đều từ diễn đàn. Người qua lại trước bức tường đá đen vẫn đông. Những hàng ghế trước khán đài thì bắt đầu thưa thớt dần. Những người xong phận sự đã ra về. Cũng có những người khác tình cờ đi qua ghé lại xem. Trở về lại chỗ ngồi, tôi dõi mắt nhìn quanh. Nhìn những hàng ghế trống trước mặt, tôi lại ví đó như những vấn đề của Việt Nam, những đàn áp tôn giáo, nhân quyền, những thiếu thốn tự do mà người Việt tị nạn vẫn thường lên tiếng. Tiếng nói của chúng ta vang loãng trong màn đêm như tiếng đọc kia. Người bàng quan qua lại vẫn nhiều, nhưng người quan tâm ghé lại để lắng nghe thì rất ít. Chiến tranh Việt Nam qua đi đã gần 30 năm. Phải chăng vì quá tàn khốc mà thế giới đến hôm nay vẫn không muốn nhớ tới?

Tôi đứng dậy ra về. Đi qua đài tưởng niệm chiến tranh Việt Nam, tôi nhìn lên những hàng tên chỉ chút nối tiếp nhau. Tôi thầm khẩn nguyện anh linh họ phò hộ cho quê hương tôi sớm được tự do, dân chủ để sự hy sinh của họ không quá vô nghĩa.

(Trích từ bài tường thuật của Lữ Anh Thư, Washington, DC)

Tin tức sinh hoạt

Thanh thiếu niên đa hiệu

Thư gửi ngoại trưởng Colin Powell của tổng đoàn trưởng TTNDH

Vào ngày 25/7/2002, Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã gửi một văn thư đến Ngoại Trưởng Hoa Kỳ, ông Colin Powell, để yêu cầu ông lên tiếng về vấn đề Nhân Quyền tại Việt Nam với Hà Nội trước khi ông tham dự Đại Hội Asean tại Á Châu vào cuối tháng 7 vừa qua.

Trong văn thư, anh Trần Quốc Dũng, Tổng Đoàn Trưởng, đã nhắc đến các bản báo cáo của các tổ chức nhân quyền thế giới như Human Rights Watch, Amnesty International, và kể cả báo cáo về tình trạng nhân quyền tại Việt Nam của Bộ Ngoại Giao, rằng tình trạng vi phạm nhân quyền đã trầm trọng hơn trong những năm gần đây. Riêng năm 2002, cộng sản Việt Nam đã bắt giam năm tiếng nói đối lập trẻ, điển hình là vụ bắt giam nhà báo cộng sản Nguyễn Vũ Bình vì đã lên tiếng chỉ trích nhà nước về các hiệp định lãnh thổ và lãnh hải với Trung Quốc. Anh Tổng Đoàn Trưởng đã nhấn mạnh rằng Hoa Kỳ cần cho Việt Nam hiểu rằng tôn trọng nhân quyền và tự do tôn giáo là điều kiện tiên quyết trong việc xây dựng bang giao giữa Hoa Kỳ và Việt Nam. Anh cũng đã yêu cầu Ngoại Trưởng Hoa Kỳ thông báo cho Tổng Đoàn TTNDH được rõ về kết quả cuộc họp với Hà Nội khi ông trở lại Hoa Kỳ.

TTNDH trên truyền thanh và truyền hình việt nam

Tối Thứ Sáu 13/7/2002, trên chương trình “Không Hẹn” của đài Tiếng Nói Việt Nam Hải Ngoại, nữ ký giả Kiều Mỹ Duyên và ông Ngô Ngọc Hùng, giám đốc đài phát thanh, đã phỏng vấn

anh Trần Quốc Dũng, Tổng Đoàn Trưởng TTNDH, và anh Nguyễn Hồng Phong, Chủ Tịch Cộng Đồng người Việt tại Melbourne, Australia. Trong chương trình phỏng vấn dài 60 phút, anh Tổng Đoàn Trưởng đã nói đến sự hình thành của Tổng Đoàn TTNDH và những hoạt động trong suốt thời gian qua.

Chiều Chủ Nhật 11/8/2002, ViệtTV56 trên đài Mhz đã từng trình tiệp tiếp tân chào mừng hai nghị quyết chung “Ngày Tưởng Nhớ Người Việt Quốc Gia” SJ137 và “Ngày Chiến Sĩ Tự Do Việt Nam” SJ139 của Tổng Đoàn TTNDH vào hạ tuần tháng 4 vừa qua. Đài Mhz được phát hình trên nhiều làn sóng trên toàn lãnh thổ Hoa Kỳ.

Đoàn TTNDH Boston tham gia tuần lễ nhân quyền

Từ ngày Chủ Nhật 18/8 cho đến ngày Thứ Sáu 23/8, một tuần lễ Nhân Quyền cho Việt Nam được phát động tại Boston, Massachusetts để đòi hỏi Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ John Kerry phải đưa Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam HR 2833 ra phê chuẩn.

Đáp lời kêu gọi của Cộng Đồng người Việt tại Boston và của Ban Chấp Hành Tổng Đoàn, Chủ Tịch Ủy Ban Nghiên Cứu & Giám Sát kiêm Đoàn Trưởng TTNDH Boston Chiêm Bảo Nghi K21/2 đã cùng một số anh chị em đoàn viên tham dự cuộc biểu tình.

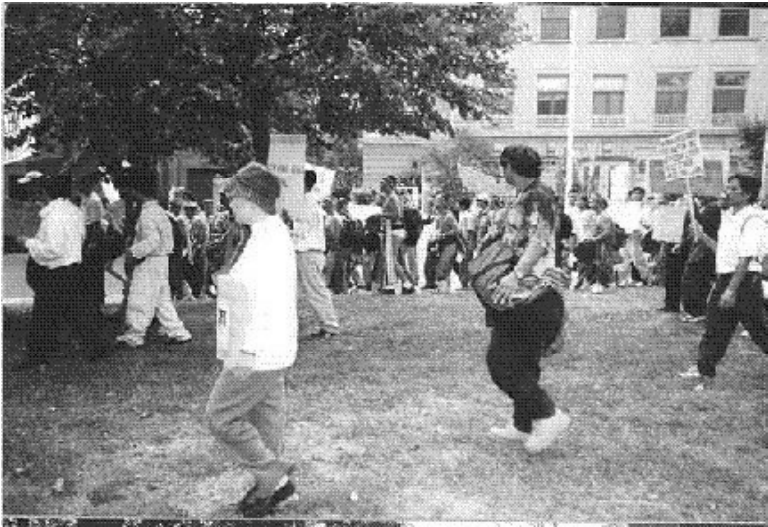
Theo lời Chiêm Bảo Nghi, các đoàn viên TTNDH đã có mặt tham dự từng ngày. Có những anh chị em đến sau giờ làm việc, nhưng cũng có những bạn bỏ công việc để hiện diện suốt tuần lễ. TTNDH Nguyễn Đan Thanh K23/2 và Chiêm Bảo Nghi đã được mời đọc bản thông cáo báo chí bằng anh ngữ. Giọng đọc của Đan Thanh đã làm khách Mỹ qua đường phải dừng chân lại nghe và ủng hộ đòi hỏi của tập thể người Mỹ gốc Việt. Đan Thanh và Huy Long cũng đã tham gia cuộc tuyệt thực dài 48 giờ đồng hồ.

Chiêm Bảo Nghi đã được đài truyền hình địa phương phỏng vấn. Trả lời câu hỏi của đài truyền hình về sự hiện diện của anh tại cuộc biểu tình, Nghi cho biết anh đến để hỗ trợ tinh thần cho việc làm đầy ý nghĩa, đó là kêu gọi Thượng Nghị Sĩ John Kerry đưa Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam HR 2833 ra trước Thượng Viện Hoa Kỳ để được phê chuẩn. Anh cho biết người Mỹ gốc Việt đã nhiều lần đưa thỉnh nguyện đến TNS Kerry trong quá khứ nhưng chưa được TNS Kerry thỏa mãn. Riêng về ý nghĩa của HR 2833, Nghi cho biết đây là một dự luật nhân đạo nhằm đòi hỏi chính quyền cộng sản Việt Nam phải ngừng mọi vi phạm nhân quyền, phải trả tự do cho các vị lãnh đạo tôn giáo đang bị giam cầm vô cớ, phải ngừng những chính sách đàn áp và khủng bố để được tiếp tục nhận những khoản viện trợ khác hơn là viện trợ nhân đạo từ chính phủ Hoa Kỳ.

Nguyễn Đan Thanh K23/2, một đoàn viên rất năng nổ của TTNDH Boston cho biết, điều làm cô cảm động và ghi nhớ mãi là hình ảnh những bậc cha ông ở tuổi thất tuần, bát tuần, không quản xa xôi, nhọc nhằn, đến tham dự cuộc biểu tình, tuyệt thực từ ngày này sang ngày nọ. Tinh thần của họ đã làm cô vô cùng cảm phục.

Trong cuộc phỏng vấn dành cho VietTV, Đan Thanh cho biết cô tham gia cuộc biểu tình vì muốn đòi hỏi một sự công bằng cho một dự luật đầy ý nghĩa, mà nếu được thông qua, có thể mang lại nhân quyền và dân chủ cho dân tộc Việt Nam như chúng ta đang được hưởng. Cô thấy khó hiểu khi một người cựu quân nhân từng tham chiến để bảo vệ tự do và dân chủ cho Việt Nam như TNS Kerry lại cản trở một dự luật về nhân quyền như HR 2833. Theo cô, HR 2833 không những cần được sớm thông qua vì nó đòi hỏi Hà Nội tôn trọng những quyền căn bản của con người, nó còn có điều khoản về trao đổi văn hóa trong đó bảo đảm quyền lợi đồng đều của mọi tầng lớp nhân dân được sang Hoa Kỳ du học. “Điều khoản này (trao đổi văn hóa) sẽ rất là có lợi vì nó cho những người bạn trẻ tại Việt Nam hiểu nhiều hơn về dân chủ và cho họ cơ hội học hỏi những điều hay lạ để xây dựng quê hương. Một khi đã thực sự hiểu thế nào là dân chủ, họ sẽ là những thành phần tạo sự thay đổi tại Việt Nam”.

Được biết, Hội Võ Bì Boston/New Hampshire cũng rất tích cực trong việc tham gia tuần lễ Nhân Quyền cho Việt Nam tại Boston.

Vận động cho dự luật nhân quyền với thượng viện hoa kỳ

Để tiếp tục cuộc vận động cho Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam, Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã gửi đến TNS Kerry cũng như các TNS trong Ủy Ban Ngoại Giao Thượng Viện một bức thư yêu cầu họ ủng hộ cho bản dự luật trên sớm được ban hành thành đạo luật. Tổng Đoàn Trưởng Trần Quốc Dũng đã gửi kèm theo văn thư bản điều trần của các nhân chứng đàn áp, những bài tường trình về tình trạng nhân quyền tại Việt Nam trong 2 năm qua của các tổ chức Ân Xá Quốc Tế, Human Rights Watch, Freedom House, và của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ để các Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ có thể nhận diện rõ ràng hơn về tình trạng vi phạm nhân quyền ngày càng trầm trọng tại Việt Nam. Ngoài ra, Tổng Đoàn TTNDH còn phát động một chương trình gửi thư đến các thượng nghị sĩ Hoa Kỳ để vận động sự hỗ trợ của họ để H.R. 2833 sớm được mang ra phê chuẩn.

Tướng cũng nên nhắc lại, Phó Thủ Tướng cộng sản Nguyễn Tấn Dũng đã nhấn nhủ với cựu Đại Sứ Hoa Kỳ Pete Petersen rằng “Dự luật nhân quyền đó phải được phế bỏ đi” khi ông đến Hoa Thịnh Đốn vào tháng 12 năm 2001.

Đoàn TTNDH Washington State tổ chức picnic với hội võ bị địa phương

Vào tháng 7 vừa qua, đoàn TTNDH-WA đã có một buổi picnic thật vui nhộn cùng Hội Võ Bị tại địa phương. Trong tháng 8, đoàn lại tổ chức một buổi cắm trại dài 3 ngày 2 đêm 0thật vui nhộn theo lời tường thuật của Nguyễn Ngọc Bảo Trinh K19/2, đoàn trưởng của đoàn.

Tất cả hình ảnh sinh hoạt sẽ được đưa lên trang web của đoàn hiện đang được thực hiện. Chúng ta hãy chờ xem.

THAM DỰ BIỂU TÌNH QUỐC TẾ GANDHI BẤT BẠO ĐÔNG ĐỂ ĐÒI HỎI NHÂN QUYỀN

CHO VIỆT NAM CỦA LIÊN ĐẢNG CẤP TIẾN ÂU CHÂU

Hưởng ứng lời kêu gọi của Liên Đảng Cấp Tiến Âu Châu (Transnational Radical Party), Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã tham dự cuộc biểu tình quốc tế bất bạo động theo chủ thuyết Gandhi để đòi hỏi Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền cho Việt Nam. Được biết đây là cuộc biểu tình quốc tế do các các vị dân cử của quốc hội Âu Châu chủ xướng, như các ông Oliver Dupuis, Marco Cappato và đã được thực hiện đồng loạt tại Mạc Tư Khoa, Ba Lê, Hoa Thịnh Đốn, Brussels, Tacoma (WA), San Francisco (CA), Ottawa (Gia Nã Đại), Pretoria (Nam Phi), Madrid (Tây Ban Nha), Buenos Aires (Á Căn Đình) vào ngày Thứ Bảy 9/21/02.

Tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, cuộc biểu tình đã do dân biểu Marco Cappato dẫn đầu và đã có khoảng 700 người tham dự. Đồng bào Thượng thuộc bộ lạc Degas trong những bộ y phục dân tộc với nhạc cụ cổ truyền chiếm đa số với khoảng 600 người. Sự tham dự đông đảo của đồng bào thiểu số nhằm đánh động dư luận Hoa Kỳ và thế giới về thực trạng đàn áp nhân quyền tại Việt Nam, đặc biệt đối với đồng bào thiểu số. Về phía người Việt quốc gia, người ta nhận thấy có GS Đặng Đình Khiết, đại diện cho Văn Phòng Quốc Tế Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, và một số vị trong cộng đồng tại Virginia/Maryland. Ngoài ra, còn có một số nhà báo từ Úc Châu đến phỏng vấn đồng bào Thượng về chính sách đàn áp dân thiểu số của cộng sản Việt Nam. Trong tinh thần bất bạo động, đoàn biểu tình đã tụ tập trước sứ quán cộng sản và sau đó đã tuần tự đi qua các đường phố và đã dừng lại trước tượng đài của cố Thủ Tướng Ấn Gandhi.

Qua sự phối hợp của chương trình truyền hình Việt Mỹ (VANN), TTNDH đã có dịp phỏng vấn dân biểu Marco Cappato như sau:

TTNDH: Xin dân biểu cho biết quý danh và động lực nào đã đưa đẩy dân biểu có mặt ở đây hôm nay.

Marco Cappato: Tôi tên là Marco Cappato, dân biểu của quốc hội Âu Châu. Tôi có mặt ở đây hôm nay để tham gia của biểu tình toàn cầu bất bạo động để đòi hỏi nhân quyền cho Việt Nam. Điều hai của Hiến Chương Quốc Tế Nhân Quyền ấn định rằng mọi người dân trên thế giới bất luận màu da, chủng tộc, đều phải được hưởng những quyền lợi căn bản như nhau. Theo tôi, nếu chúng ta biết rằng nhà cầm quyền Việt Nam đang vi phạm nhân quyền mà chúng ta làm ngơ thì chính chúng ta cũng có lỗi. Liên Đảng Cấp Tiến chủ trương tranh đấu bất bạo động theo truyền thuyết Ghandi cho đến khi nào Việt Nam ngừng vi phạm nhân quyền.

TTNDH: Thưa dân biểu, chắc ông có được biết về Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam hiện đang bị Thượng Nghị Sĩ Kerry ngăn cản không cho được biểu quyết. Dân biểu có lời gì nhắn nhủ đến TNS Kerry cũng như chính phủ Hoa Kỳ?

Marco Cappato: Như tôi vừa giải thích, Việt Nam vi phạm nhân quyền không phải chỉ Việt Nam có lỗi mà cả thế giới có lỗi nếu chúng ta làm ngơ. Viện trợ kinh tế để giúp cho Việt Nam phát triển là điều cần thiết, nhưng điều kiện tiên quyết phải là nhân quyền. Cộng Đồng Âu Châu quyết định viện trợ cho Việt Nam để phát triển kinh tế, nhưng chúng tôi đề nghị đình hoãn số tiền đó cho đến khi nào Việt Nam thực thi nhân quyền như đã ấn định trong công ước quốc tế. Chính phủ Hoa Kỳ cũng cần phải hành động tương tự.

TTNDH: Thay mặt cho người dân Việt Nam, xin cảm ơn ông đã lên tiếng đòi hỏi nhân quyền cho Việt Nam.

Được biết sau cuộc biểu tình, dân biểu Cappato đã nói với TTNDH rằng ông rất vui được cùng đồng bào Thượng và người Việt tại vùng thủ đô tham dự cuộc biểu tình. Ông mong rằng nó sẽ mang đến kết quả mong muốn. Ông đề nghị TTNDH tham gia vào Liên Đảng Cấp Tiến, nơi quy tụ những người khác địa dư, khác sở thích nhưng cùng mang một nguyện vọng là toàn cầu hoá tự do và dân chủ.

Ngày 21/9 vừa qua quả là một ngày vui cho người Việt trong và ngoài nước vì hơn 100 dân biểu Quốc Hội Âu Châu đã đứng lên hợp cùng tiếng nói đòi Nhân Quyền và Tự Do, Dân Chủ cho Việt Nam. Đây là một sự hỗ trợ đáng kể để thế giới thấy rằng chế độ độc tài đảng trị của cộng sản Việt Nam vẫn chủ trương cướp đoạt mọi quyền căn bản của con người. Là người tham dự cuộc biểu tình Gandhian bất bạo động, tôi vui sướng nhìn thấy những người ngoại quốc, xa lạ cùng tôi đứng lên tranh đấu cho quyền lợi của người dân Việt Nam.

Tham gia tổ chức Rock & Vote

Trong nỗ lực cổ động đồng bào Mỹ gốc Việt tham gia cuộc bầu cử vào tháng 11, 2002, Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu đã góp sức cùng các hội đoàn trẻ trong vùng thủ đô tổ chức một ngày vận động cử tri Rock & Vote vào ngày Chủ Nhật 9/29/02. Với sự hiện diện của Phụ Tá Tổng Trưởng Tư Pháp Đình Việt, Giám Đốc Văn Phòng Á Châu Thái Bình Dương của Phủ Tổng Thống Dương Việt Quốc, Dân Biểu Hoa Kỳ Tom Davis cùng một thành phần văn nghệ sĩ trình diễn hùng hậu như Linda Trang Đài, Tommy Ngô, Cát Tiên, số người đến tham dự đã nhiều hơn dự trù của Ban Tổ Chức. Kết quả đã có hơn 700 đơn ghi danh đầu phiếu được thu nhận. Đây là chương trình cổ động cử tri người Mỹ gốc Việt đầu tiên do người Việt tổ chức trong vùng thủ đô và đã làm các nhân viên của Văn Phòng Cử Tri của quận Fairfax vô cùng ngưỡng phục trước sự thành công vượt bậc. Các anh chị em bạn trẻ đã trình bày với đồng bào lợi ích cũng như sức mạnh của lá phiếu và hướng dẫn đồng bào cách ghi tên đầu phiếu, làm quen với những ồ thùng phiếu điện tử cũng như những đề tài sẽ được trưng cầu dân ý trong ngày bầu cử.

Hội kiến bộ ngoại giao Hoa Kỳ

Sáng ngày Thứ Sáu 18 tháng 10, 2002, một phái đoàn gồm anh Trần Quốc Dũng và cô Lữ Anh Thư thuộc Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, ông Đoàn Hữu Định thuộc Liên Hội Cựu Chiến Sĩ vùng Hoa Thịnh Đốn, và ông Nguyễn Khải thuộc Diễn

Dàn Dân Chủ, đã đến Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ để tham dự cuộc hội kiến định kỳ cùng Văn Phòng Đặc Trách Việt Nam. Phái đoàn đã được hai ông Charles Jess và ông Peter Thorin, đồng Chủ Sự Văn Phòng Việt Nam, đón tiếp. Ông Charles Jess kế nhiệm ông Allan Langland từ tháng Bảy vừa qua đặc trách về những vấn đề liên quan đến Nhân Quyền và Tôn Giáo. Ông Peter Thorin đặc trách về những vấn đề liên quan đến thương ước và kỹ thuật. Được biết, Việt Nam là văn phòng duy nhất có đến 2 Chủ Sự vì có rất nhiều vấn đề và cần nhiều thời giờ để giải quyết.

Mở đầu buổi hội kiến, ông Charles Jess đã ngỏ lời chào mừng phái đoàn và nói ông mong sẽ tiếp tục có nhiều gặp gỡ trao đổi trong thân tình giữa trong tương lai. Ông cũng nói qua về quá trình sinh hoạt của ông trong ngành ngoại giao. Ông Charles Jess đã sống và phục vụ tại Á châu hơn 15 năm nên ông cảm thấy rất gần gũi với lối sống của người Á châu. Ông cho biết ông rất quan tâm đến những vấn đề về nhân quyền và đàn áp tín ngưỡng tại Việt Nam. Ông vừa trở về từ Việt Nam sau một chuyến công tác ngắn tại Saigon và Hà Nội. Tại đây, ông đã hội kiến với Đại Sứ Burghardt và đã trao tận tay thư của Tổng Đoàn TTNDH gửi đến ông Đại Sứ. Ông Peter Thorin được bổ nhiệm vào Văn Phòng Việt Nam từ năm 2001 để lo về những vấn đề kỹ thuật và những vấn đề liên quan đến thương ước 2 bên. Ông đã sống tại Việt Nam từ năm 1994 đến năm 2000, ông phục vụ tại Lãnh Sự Quán Hoa Kỳ và đồng thời dạy Anh ngữ tại Saigon.

Đáp lời, phái đoàn cũng nói qua về mục đích và chủ trương của tập thể người Mỹ gốc Việt trong vùng thủ đô. Sau đó, anh Trần Quốc Dũng đã trình bày những mối ưu tư hàng đầu của tập thể người Mỹ gốc Việt. Đó là vấn đề vi phạm nhân quyền, đàn áp tôn giáo, bưng bít thông tin, kềm kẹp quyền tự do tư tưởng hiện vẫn còn xảy ra tại Việt Nam. Trong năm qua, kể từ khi bản thương ước song phương có hiệu lực, cộng sản Việt Nam đã gia tăng đàn áp nhân quyền, điển hình là những vụ bắt bớ, thẩm vấn, giam giữ bất hợp pháp những tiếng nói trẻ, đối lập như Luật

Sư Lê Chí Quang, Phạm Quế Dương, Nguyễn Vũ Bình; đàn áp đồng bào thiểu số. Tôn giáo cũng vẫn tiếp tục bị kiểm soát gắt gao. Thông Tin vẫn bị siết chặt, bưng bít. Nhà nước lại liên tục đưa ra nhiều luật lệ để kiểm soát chặt chẽ việc sử dụng mạng lưới Internet. Riêng về bản thương ước, tập thể người Mỹ gốc Việt rất lo ngại trước những hàng hóa thực phẩm thiếu tiêu chuẩn vệ sinh, nhiễm độc từ Việt Nam vẫn tiếp tục xâm nhập thị trường Hoa Kỳ. Phái đoàn đã trao đổi rất nhiều quanh những đề tài đưa ra với nhị vị chủ sự Văn Phòng Việt Nam và đã được ghi nhận. Ngoài ra, Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu sau đó đã cung cấp cho Văn Phòng Việt Nam tại Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ những bản cáo trạng về chính sách đàn áp nhân quyền của bạo quyền Hà Nội do người dân từ trong nước gửi ra để yêu cầu chính phủ Hoa Kỳ đặt vấn đề với Việt Nam trước những vi phạm nhân quyền và đàn áp vẫn chưa chấm dứt.

Tham dự buổi điều trần về nhân quyền và tự do tư tưởng tại hạ viện Hoa kỳ

Vào ngày 23/7/02, Ủy Ban Nhân Quyền Hạ Viện, dưới sự chủ tọa của hai nữ dân biểu Loretta Sanchez và Zoe Lofgren, đã tổ chức một buổi điều trần về tự do tư tưởng tại Việt Nam tại trụ sở Hạ Viện. Thành phần nhân chứng điều trần gồm có: Ông Mike Jendrzejczyk, Giám Đốc Ủy Ban đặc trách Á Châu tại Hoa Thịnh Đốn của tổ chức Human Rights Watch; Ông Nguyễn Vũ Bình, cựu phóng viên báo chí của cộng sản Việt Nam; Ông Hoàng Vi Đắc, một cựu thương gia tại Việt Nam vừa được hưởng quy chế tị nạn tại Hoa Kỳ; Ông Nguyễn Kim của Liên Minh Việt Nam Tự Do; Ông Vũ Bảo Kỳ, Tổng Thư Ký của Ủy Ban Vận Động Chính Trị người Mỹ gốc Việt (VPAC); và cô Alex Arriaga, Giám Đốc của Tổ Chức Ân Xá Quốc Tế (Amnesty International).

Mở đầu cho cuộc điều trần, ông Hoàng Vi Đắc, một thương gia Việt Nam, chủ nhân của công ty đồ gỗ và sơn mài Thành Mỹ rất thành công tại Saigon, đã nói về chính sách kinh tế bất công và đầy tham nhũng của cộng sản Hà Nội, mặc cho chiêu bài

“đổi mới” mà nhà nước thường rêu rao. Ông đã kể đến những chính sách bất công cho công ty tư nhân và những thủ đoạn chụp mũ và vu khống vô căn cứ mà cộng sản đã dùng để tiêu diệt những cơ sở buôn bán của tư nhân và tịch thu tài sản của họ. Vì nhiều lần lên tiếng chỉ trích nhà nước, ông đã bị nhà nước âm mưu vu khống là gián điệp CIA của Hoa Kỳ, đã bị theo dõi, và vì thế ông và gia đình đã rời Việt Nam và hiện nay đang định cư theo quy chế tị nạn chính trị tại Hoa Kỳ. Ông lên tiếng cảnh cáo giới thương gia muốn đầu tư vào Việt Nam rằng: Không thể làm ăn với cộng sản.

Trả lời câu hỏi của nữ dân biểu Loretta Sangchez rằng Hoa Kỳ cần làm gì để đảm bảo cho sự thành công của hiệp ước thương mại song phương, ông Hoàng Vi Đắc cho biết: Cần phải bảo vệ quyền lợi của tư buôn bán tại có luật lệ rõ ràng cho kinh tế tư với công ty quốc trực tiếp. Ông Hoa Kỳ cần đặt áp lực để Việt và bảo vệ quyền của người dân. liệu mở rộng về đến dân chủ hóa Đắc cho biết những đàn áp rất tinh vi. Hoa Kỳ cần có những biện pháp thích đáng để đòi hỏi VN phải cải tiến nhân quyền.

những người đầu Việt Nam, VN cần trong hiến pháp nhân ngang hàng doanh, cho thương quyền nhận đầu tư nhấn mạnh rằng điều kiện và đặt Nam phải thực thi tự do thương mại Khi được hỏi rằng kinh tế có sẽ đưa Việt Nam thì ông CSVN rao dân chủ

Trong phần điều trần của tổ chức Human Rights Watch, ông Mike Jendrzeczyk, giám đốc văn phòng đặc trách Á châu tại Hoa Thịnh Đốn, đã mở đầu bằng nhắc nhở rằng, “là một thành viên của Hiệp Ước Quốc Tế về các Quyền Dân Sự và Chính Trị, chính quyền Việt Nam có nhiệm vụ tôn trọng và bảo vệ các quyền tự do căn bản, trong đó có quyền tự do bày tỏ ý kiến, được

bảo vệ qua điều số 19. Quyền của người dân để bày tỏ quan điểm rất quan trọng trong lúc này, khi Việt Nam đang cố gắng cải tổ kinh tế và chính trị, cùng đương đầu với những khó khăn như tham nhũng và đàn áp chủng tộc.” Theo ông, chính quyền Việt Nam không thực thi lời họ tuyên bố. Sau những lời rêu rao “đổi mới”, nhà cầm quyền Hà Nội vẫn chủ trương chà đạp nhân quyền, đàn áp tôn giáo, bưng bít thông tin, đàn áp những tiếng nói đối lập, bất chấp dư luận quốc tế. Ông Jendrzejczyk đã kêu gọi các nhà lập pháp Hoa Kỳ hãy lên tiếng đặt vấn đề với nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam, đồng thời đề nghị với chính phủ Hoa Kỳ phải lên tiếng bênh vực cho những tiếng nói đối lập đang bị đàn áp tại Việt Nam. Ông còn mong rằng các công ty Hoa Kỳ sẽ thành lập mạng lưới nhân quyền tại Việt Nam để phản đối bạo quyền Hà Nội đàn áp quyền tự do tư tưởng của người dân.

Cô Alexandra Arriaga, Giám Đốc đặc trách Liên Lạc Chính Phủ thuộc tổ chức Ân xá Quốc Tế (Amnesty International) nhận định rằng trong năm qua, Hà Nội đã gia tăng đàn áp mọi quyền tự do, bất kể là tự do tư tưởng, tôn giáo, chính trị hay ngôn luận mặc dù điều 69 và 70 của Hiến Pháp cộng sản cũng như điều 18 và 19 của bản aTuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền đều công nhận những quyền kể trên. Tổ chức Ân xá Quốc Tế ghi nhận rằng trong năm qua, cộng sản Việt Nam đã gia tăng đàn áp các tiếng nói đối lập, tổ chức tôn giáo và đồng bào thiểu số. Những tù nhân lương tâm bị bắt giữ vô căn cứ, không được xét xử và bị giam cầm dài hạn. Nhà nước tiếp tục ngăn chặn các cuộc điều tra của các tổ chức độc lập quốc tế về nhân quyền và vì thế, khó biết được con số chính xác của những người tù nhân lương tâm tại Việt Nam. Kết luận, cô Arriaga đã kêu gọi nhà cầm quyền Việt Nam phải tôn trọng Hiến Pháp của họ cũng như Công Ước Quốc Tế về Nhân Quyền, đặc biệt là tự do tín ngưỡng và tự do tư tưởng. Cô cũng kêu gọi cộng sản Việt Nam ngừng những màn tra tấn dã man, trả tự do vô điều kiện cho các tù nhân lương tâm, cũng như cho phép các tổ chức quốc tế đến Việt Nam để giám sát về nhân quyền.

Hai tiếng nói trẻ tại buổi điều trần, một tại Hoa Kỳ và một từ Việt Nam, đó là anh Vũ Bảo Kỳ của VPAC, và nhà báo Nguyễn Vũ Bình, một cựu đặc phái viên trẻ của tạp chí cộng sản. Anh Nguyễn Vũ Bình không được phép đến Hoa Kỳ, nhưng anh đã gửi sang bài cáo trạng điều trần của anh. Anh đưa ra những thí dụ cụ thể của những vụ bắt bớ, đàn áp diễn ra trong thời gian gần đây tại Việt Nam. Theo anh, chính sách đàn áp nhân quyền, kiểm soát và kềm kẹp tự do tín ngưỡng, tự do tư tưởng của bạo quyền Hà Nội ngày càng gia tăng và rất tinh vi. Nhờ sự mở rộng về thông tin qua mạng lưới toàn cầu, người dân được hiểu biết nhiều hơn về nhân quyền và một vài cá nhân đã mạnh mẽ lên tiếng nói. Và vì là những tiếng nói cá nhân, họ đã bị nhà nước cộng sản đàn áp mà không có cách nào để tự vệ. Áp lực quốc tế đối với cộng sản Việt Nam về nhân quyền thì không đủ mạnh và không đồng nhất. Ông Nguyễn Vũ Bình kêu gọi Thượng Viện Hoa Kỳ thông qua Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam để buộc Hà Nội ngừng những trường hợp vi phạm nhân quyền tương tự đang xảy ra.

Anh Vũ Bảo Kỳ nhận định rằng tương lai của Việt Nam nằm trong tay thế hệ trẻ, không dính líu đến chiến tranh. Tiếc thay, cộng sản Việt Nam đang thẳng tay đàn áp những tiếng nói trẻ như Luật Sư Lê Chí Quang (31 tuổi), Tiến Sĩ Phạm Hồng Sơn (32 tuổi), và nhà báo Nguyễn Vũ Bình (33 tuổi). Anh nhấn mạnh về lợi ích cần thiết của những buổi điều trần về nhân quyền tại quốc hội và khuyến khích các vị dân cử tiếp tục viếng thăm những tiếng nói lương tâm tại Việt Nam để lên tiếng ủng hộ cho những người đang bị bịt miệng. Anh cũng nhắc nhở rằng Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam cần trở thành đạo luật. Anh còn kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ phải nhắc cho Hà Nội nhớ rằng sự bang giao giữa hai nước là một sự trao đổi hai chiều. Những tổ chức thiện nguyện do tư nhân điều khiển sang Việt Nam cần được tự do thăm viếng và đi lại như khi cộng sản Việt Nam đến Hoa Kỳ.

Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu cùng một số đoàn thể trẻ trong vùng đã có mặt tham dự buổi điều trần.

THÔNG BÁO CHUNG ĐA HIỆU 67

Đa Hiệu 67 với chủ đề : 28 năm nhìn lại: Quê mẹ - Quê người.

Xin quý vị hãy cùng Đa Hiệu viết về những ngày cuối tháng 4/75. Ôn lại những trận chiến cuối cùng rục rủa kiêu hùng, những giây phút uất nghẹn xót xa buông súng của các chiến sỹ quân lực VNCH. Ghi lại những gương anh dũng, ý chí kiên cường của bạn bè đồng đội trong những ngày tù ngục, những hải hùng trên biển Đông, trong rừng sâu núi thẳm ở biên giới Kampuchia, Lào, Thái Lan trên đường đi tìm Tự Do.

Ghi lại những bước chân tỵ nạn Việt Nam ngõ ngang trên quê người, những tháng ngày làm việc không ngưng nghỉ trên quê hương mới.

30/4/1975! Ngày đất nước đổi chủ thay tên, ngày giải khăn sô, tẩm máu cho quê hương dân tộc! Thoáng thời gian đã hơn một phần tư thế kỷ, 28 năm trôi qua với biết bao nhiêu dâu bể trên quê mẹ quê người.

28 năm đủ để những trái tim, những bàn tay, những bước chân tỵ nạn của gần 2 triệu người Việt trên khắp thế giới tự hào, kiêu hãnh về sự thành công vượt mức thuộc đủ mọi ngành nghề trên quê hương mới.

28 năm cùng khoảng thời gian nơi quê mẹ, người dân dưới chế độ Cộng Sản vẫn đang sống dở, khóc dở, tương lai mù mịt không biết đi về đâu trong một xã hội thối nát, tham nhũng, chậm tiến, bất công... và được thế giới xếp vào hạng 1 trong 10 quốc gia nghèo đói, mất tự do, vô nhân quyền nhất trên thế giới!

- *Tất cả mọi bài viết xin gửi về tòa soạn Đa Hiệu trước*

ngày 15 tháng 3 năm 2003.

- *Xin quý vị cố gắng sử dụng Computer viết bài attached theo Email hay save vào diskette gửi về tòa soạn Đa Hiệu. Hiện tòa soạn đang sử dụng fonts VNI và VPS.*

- *Nếu viết tay xin viết thật rõ ràng trên một mặt giấy.*

- *Thư từ, bài vở, chi phiếu ủng hộ xin “pay to Đa Hiệu” và xin gửi về địa chỉ ghi trên trang Mục Lục.*

- *Một số bài viết và chi phiếu ủng hộ khi về tới tòa soạn, thì Đa Hiệu 66 đã trên đường tới nhà in. Tòa soạn xin được đăng lần lượt vào các số tới. Rất mong quý vị thông cảm.*

- *Đa Hiệu xin thiết tha mời gọi quý vị Đại Diện Khóa, Liên Hội Trường, Hội Trường nhắc nhở, kêu gọi huynh đệ trong mỗi lần họp khóa, họp mặt, đóng góp bài vở, ủng hộ tài chánh. Gửi về tòa soạn Đa Hiệu danh sách khóa với địa chỉ mới nhất để báo khỏi bị thất lạc và tòa soạn không phải trả tiền phạt mỗi khi phát hành Đa Hiệu.*

- *Đa Hiệu 66 Xuân Quý Mùi là số đầu tay của ban trị sự mới tại Bắc Cali. Tất cả khởi đi bằng sự thiếu thốn nhân sự, phương tiện. Mặc dù đã cố gắng tối đa, nhưng chắc chắn vẫn không tránh khỏi lỗi lầm, thiếu sót, mong quý vị thông cảm .*

Đa Hiệu xin gửi lời cảm ơn tới toàn thể quý vị.

Kính chúc quý vị và gia đình muôn ngàn may mắn vui tươi trong mùa Xuân mới.

Chào Tự thắng

Tòa soạn Đa Hiệu